Dosarul nr. 1-243/2024

Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

27 iunie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefieri - Carolina Tintă și Svetlana Ochișor,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Roman Chihai,
Avocatului – Vladislav Berezovschi,

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Arama Grigore ***,** *născut la *****, IDNP *****, născut şi domiciliat în or. ******

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacția Legii cu modificările de pînă la 07.09.2024*).

La data de 02 august 2024 în Judecătoria Hîncești a parvenit cauza penală de învinuire a lui Arama Grigore în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la data de 02 august 2024 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Tamara Mereuță.

Prin încheierea președintei interimare a Judecătoriei Hîncești, Lilia Roic Botezatu din 19 mai 2025, s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Tamara Mereuță, dosarele penale, fiind deblocate toate trei sedii ale Judecătoriei Hîncești, urmare a suspendării din funcție a judecătorul în baza hotărîrii Consiliului Superior al magistraturii nr. 142/12 din 25 martie 2025.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 27 mai 2025, cauza respectivă a fost repartizată în mod automat aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 29 mai 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 27 iunie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Roman Chihai a pledat pentru recunoașterea lui Arama Grigore de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale. A încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului în sumă de 160 lei. Corpul delict de păstrat la materialele cauzei penale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Vladislav Berezovschi și inculpatul au solicitat aplicarea art. 50 Cod penal, însă dacă instanța va considera imposibilă aplicarea articolului respectiv sunt de acord și cu pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat. Pentru prima dată inculpatul a comis o infracțiune.

Partea descriptivă

În baza actelor din dosar, instanţa de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Arama Grigore, în perioada anului 2022, data şi ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, Arama Grigore *****, urmărind scopul încadrării în câmpul muncii în Germania, fară a urma calea legală, conştientizând ilegalitatea acţiunilor sale, a decis să intre în posesia unei cărţi de identitate româneşti false, care reprezintă un înscris autentic de stat, prin care se confirmă fapte şi evenimente ce influenţează apariţia, modificarea sau încetarea drepturilor şi obligaţiilor titularului şi caracterizează statutul de drept al acestuia, cu valabilitate pe teritoriul şi în afara teritoriului Republicii Moldova, care oferă titularului dreptul de a se identifica ca cetătean al României, de a obține alte acte de identitate româneşti, de a-şi proteja drepturile patrimoniale şi nepatrimoniale ale sale, prin posesie şi folosinţă.

Astfel, urmărind cu consecvenţă scopul obţinerii ilicite a unui document oficial fals, a pus la dispoziţia persoanelor nestabilite la moment de organul de urmărire penală, fotografia şi datele de identitate ale sale, în aşa fel realizând posibilitatea confecţionării cărţii de identitate a României cu seria şi nr. *****, cu termenul de valabilitate *****, pretins eliberată pe numele lui de către autorităţile de resort ale României, care potrivit concluziei raportului de constatare tehnico - ştiinţifică nr. 628 din 12.01.2024 nu corespunde după metoda de confecţionare cu blancheta autentică a cărţii de identitate a României.

Ulterior, continuându-şi acţiunile sale infracţionale, a deţinut asupra sa blancheta contrafacută a cărţii de identitate româneşti cu numărul *****, care, la data de 05 decembrie 2023, de către agenţii Sectorului Poliţiei de Frontieră Leuşeni-1, a fost depistată în portmoneul personal, în procesul controlului efectuat la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova prin punctul de trecere a frontierei ”Leuşeni”.

Acțiunile lui **Arama Grigore** au fost încadrate în prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (*în redacţia legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), ”C***onfecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârşită de mai multe persoane*”.**

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Arama Grigore** fiind asistat de avocatul Vladislav Berezovschi a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Arama Grigore** susținută de apărătorul său Vladislav Berezovschi, ascultând opinia procurorului Roman Chihai, care nu au obiectat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, conform art. 364^1 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 19 iunie 2025, a admis cererea inculpatului **Arama Grigore** și a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată, **sub jurământ,** inculpatul **Arama Grigore** vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, mama sa decedase în anul 2022, nu avea bani, căzuse în depresie, situația financiară era grea. Prin rețelele de socializare 999 a găsit informația cu privire la perfectarea actelor românești. A scris un mesaj și i s-a spus că pentru o carte de

identitate român va achita 200 Euro. A dat datele personale, o fotografie, l-au întrebat unde locuiește, a spus că în or. *****. I s-a spus că în decurs de 2 zile îi va scrie un sms de unde poate să ridice actul. I-a transmis locația unde poate lăsa, la o intrare din pădurea din ***** lîngă un pin. I-a scris sms că a lăsat banii sub o piatră și tot din acel loc a luat actul. A plecat în Europa cu pașaportul Republicii Moldova. La data de 05.12.2023, la vama Leușeni cînd venea acasă i-a fost depistat pașaportul.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de Arama Grigore este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

- ***Procesul - verbal cu privire la constatarea infracţiunii din 18.01.2024***, potrivit căruia potrivit materialelor acumulate și înregistrate în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni cu nr. *****din 05.12.2023, și a actelor de constatare întocmite s-a stabilit că, la data de 05.12.2023, ora 00:30, PTF Leușeni, la intrare în Republica Moldova, de către agentu-șef adjunct Vizitiu Al., în urma controlului la nivelul doi, în portmoneul personal, a cet. Arama Grigore, născut la *****, pașaport*****, eliberat la data de*****, domiciliat în or. *****, str. *****, a fost depistată cartea de identitate nr. ***** (*****), eliberată la *****, pe numele său, cu semne rezonabile de falsificare /f.d.7/;
- ***Raportul ofiţerului superior operativ de serviciu al CRC al DR Vest, inspector superior I. Eşanu, din 05.12.2023***, potrivit căruia la data de 05.12.2023, ora 00:30, PTF Leușeni, la intrare în Republica Moldova, de către agent-șef adjunct Vizitiu Al., în urma controlului de nivelul doi, a cet. MDA : Arama Grigore, născut la *****, pașaport*****, eliberat la*****, domiciliat în or. *****, str. *****, în portmoneul personal, a fost depistată cartea de identitate nr. ***** (*****), eliberată la data de *****, pe numele său, cu semne rezonabile de falsificare. Se deplasa în calitate de pasager a a/m*****, n/î ***** (MDA), ruta Germania-Moldova /f.d.8/;
- ***Procesul - verbal privind controlul de frontieră din 05.12.2023***, potrivit căruia în timpul controlului s-a depistat cartea de identitate ***** cu nr. ***** pe numele lui Arama Grigore cu semne de falsificare/f.d.10/;
- ***Procesul - verbal de cercetare la faţa locului din 05.12.2023***, potrivit căruia obiect la fața locului reprezintă cartea de identitate ***** cu nr. ***** eliberat de către SPCLEP Suceava la data de ***** /f.d.11/;
- ***Procesul - verbal privind actele de constatare din 05.12.2023*** /f.d.12/;
- ***Raportul de constatare tehnico - ştiinţifică nr. 628 din 12.01.2024***, potrivit căruia Cartea de identitate a României cu seria și numărul *****, valabilitatea ***** – *****, eliberată pe numele lui Arama Grigore, în litigiu, este laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV-365nm, cu ajutorul imprimantei cu jet de cerneală este realizată – plasa de fond, fotografiile, rubricile și textele și nu corespunde metodei de confecționare a cărții de identitate autentice a României/f.d.18-22/;
- ***Informaţia CCC Galaţi nr. 35/33-2159 CCCG din 21.12.2023***, potrivit căruia cartea de identitate serie/nr. *****, figurează ca fiind emisă pe numele altei persoane, statut expirat /f.d.24/;

- ***Procesul - verbal de examinare a documentelor din 24.01.2024***, și anume a informației parvenite de la Centrul Comun de Contact Galați nr. 35/33-2159 CCCG din 21.12.2023, potrivit căreia, în urma verificării efectuate de către autoritățile competente române, cartea de identitate seria/nr. ***** figurează ca fiind emisă pe numele altei persoane, statut expirat/f.d.25/;
- ***Procesul - verbal de audiere a martorului Vizitiu Alexandru din 23.07.2024***, care a comunicat că, la data de 05.12.2023, în timp ce se afla la serviciu în calitate de subofiţer superior, în jurul orelor 00:20 min, fiind la controlul de frontieră pe sensul de intrare în R. Moldova, în calitate de pasager la mijlocul de transport de model "*****" de pe ruta ocazională Germania - R. Moldova, s-a prezentat Arama Grigore *****. Conform analizei de risc a recurs la controlul de nivelul doi a persoanei şi bagajului pe care îl însoţea. Astfel, în urma controlului de frontieră, în portmoneul acestuia a depistat o carte de identitate a României, eliberată pe numele "Arama Grigore", care conţinea semne vădite de falsificare şi fiind folosită tehnica din dotare şi anume lupa criminalistică a stabilit că, plasa de fon era injet iar în razele UV nu corespundea unui act autentic. A informat despre cazul dat ofiţerul superior al SPF "Leuşeni-2" Boxan Boris, fiind înştiinţată de asemenea şi unitatea de gardă a DR Vest şi s-a purces la documentarea cazului, cu ridicarea imediată a actului, care a fost împachetat şi sigilat şi semnat de către participanţi. Având dubii referitor la veridicitatea actului dat, s-a purces la chestionarea lui Arama Grigore, care a declarat că, intenţionând să activeze peste hotarele ţării a decis să-şi comande confecţionarea unui act de identitate european. Ulterior, prin intermediul site-urilor de socializarea a depistat un anunţ şi prin intermediul unor persoane necunoscute şi-a dobândit actul în litigiu, pentru care a achitat suma de 200 euro /f.d.28-30/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală prin prisma art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul ***Arama Grigore*** care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate ***Arama Grigore*** a comis infracţiunea prevăzută de art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024), ***”Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârşită de mai multe persoane”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***" CtEDO a statuat că "(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală".

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin intenție.

Infracţiunea prevăzută de art.361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanţă juridică. În calitate de obiect material al infracţiunii servesc documentele oficiale, imprimatele, ştampilele sau sigiliile.

Latură obiectivă constă din confecţionarea, deţinerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni, precum şi confecţionarea sau vânzarea imprimantelor, ştampilelor, sigiliilor false.

Prin *documente* se au în vedere actele oficiale care conferă un drept sau eliberează de o obligaţiune nu numai pe deţinătorul sau cumpărătorul lor, dar şi pe alte persoane care le obţin. Documentele indicate trebuie să fie originale, nu falsificate.

Sunt considerate *documente oficiale* actele emise de organele de stat, de organele autoadministrării publice locale, de întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de forma de proprietate, dar recunoscute de stat drept conferitoare de drepturi sau eliberatoare de obligaţiuni. *Documentele oficiale* pot proveni de la persoanele private în cazul în care statul le conferă un statut oficial şi importanţă juridică (de exemplu: actele perfectate de notar). *Documentele oficiale care conferă un drept* sunt şi diplomele de absolvire a instituţiei de învăţământ, legitimaţiile (de participare la acţiunile militare, de pensionar), permisul de conducere, patentele de întreprinzător, licenţele şi alte acte oficiale. *Documente prin care cetăţenii sunt scutiţi de obligaţiuni* sunt certificatele, adeverinţele ce scutesc de plata serviciilor comunale sau de alte plăţi, de exemplu - actul care conferă cetăţeanului dreptul de a călători pe gratis în transportul public etc.

Prin *posesie* în cazul dat se înţelege deţinerea activă a documentelor oficiale false care conferă drepturi sau scutesc de obligaţiuni.

Folosirea documentelor falsificate, a ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor desemnează acţiunile de vânzare, dăruire, schimb şi alte forme de transmitere spre folosire de către alte persoane contra plată sau gratis.

Componenţa de infracţiune este formală. Ea se consideră consumată din momentul falsificării sau confecţionării obiectelor indicate în dispoziţia articolului sau din momentul vânzării lor.

Latura subiectivă se realizează prin intenţie directă. Este necesar ca falsificarea să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, ştampilelor, imprimatelor, sigiliilor de către infractori sau de către alte persoane. Confecţionarea sau falsificarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componenţa de infracţiune.

Prin *confecționare,* se înțelege crearea sau denaturarea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare.

Prin *deținerea* se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficile false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, sau a imprimanțelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Subiect al infracţiunii este unul general - persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, vina inculpatului **Arama Grigore** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 361 alin.(2) lit. b) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), ”***Confecţionarea şi deţinerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârşită de mai multe persoane.*”**

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Arama Grigore** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită a fost săvîrșită de către **Arama Grigore** pînă la data de 05 decembrie 2023 și a fost încadrată în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), care se pedepsea cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare la 07.09.2024, a fost modificată sancțiunea art. 361 Cod penal, și la moment alin. (2) lit. b) în calitate de pedeapsă prevede amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), este mai blândă decît cea modificiată, motive din care instanța consideră necesar de a aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art. 10 din Codul penal.

Or, conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele

respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În conformitate cu art 80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art. 76 Cod penal – s-a stabilit lipsa antecedentelor penale și săvîrșirea pentru prima dată a unei infracţiuni, or, recunoaşterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică. Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal, instanța nu a stabilit.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Arama Grigore** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

La aplicarea tipului și măsurii de pedeapsă instanța ia în considerare atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin.(2) Codul penal-pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or,

practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpatul **Arama Grigore** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Arama Grigore,** de către administrația publică locală este caracterizat pozitiv /f.d.45/, anterior este nejudecat /f.d.43/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Arama Grigore** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Instanța reține că, potrivit art.75 alin.(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, instanţa de judecată, pornind de la scopul pedepsei penale, reţinând necesitatea influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, necesitatea aplicării unei pedepse echitabile, care ar fi contribuit la maximum la realizarea scopului pedepsei, în particular la corectarea inculpatului, reținându-l de la comiterea infracțiunilor, ajunge la concluzia că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului.

Reieșind din normele *precitate* și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului **Arama Grigore** poate fi aplicată pedeapsa, **sub formă de amendă.**

Or, prezent în ședința de judecată inculpatul **Arama Grigore** a optat pentru numirea unei asemenea pedepse.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Conform art. 64 alin.(3) din Codul penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele de la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvîrşite din interes material – pînă la 20000 unităţi convenţionale, luîndu-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvîrşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvîrşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luînd în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani.

Articolul 361 alin. (2) lit. b) Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), pedepsește fapta cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

La caz, limita minimă se reține, avînd în vedere stipulările art. 64 alin. (3) din Codul penal, conform cărora, limita minimă generală a pedepsei sub formă de amendă constituie **500 unități convenționale** și care nu mai poate fi redusă, iar limita maximă este de **712,5 unități convenționale**, avînd în vedere circumstanțele reținute instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica în privința inculpatului **Arama Grigore** pedeapsă cu amendă în limita minimă a sancțiunii articolului în mărime 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În opinia instanței pedeapsa cu amendă stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Mai mult că, acesta și-a exprimat acordul de ai fi stabilită o asemenea pedeapsă.

Instanța de judecată reține că, în privința lui **Arama Grigore** nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu și-a manifestat acordul de a o executa.

Or, în cazul numirii a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este necesară manifestarea de voință a inculpatului.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest sens, instanța remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Totodată, instanța a analizat la pronunerea apărării și aplicarea art. 55 din Codul penal și reține următoarele.

Potrivit art. 55 alin.(1) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 14.06.2025*), persoana care a săvîrşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, cu excepţia infracțiunilor prevăzute la art. 181[1], 256, art.264 alin.(2), art.264[1], 303, 314, art. 326 alin. (1[1]), art. 328 alin. (1), art. 332 alin. (1), art. 333 alin. (1), art. 334 alin. (1) şi (2), art. 335 alin. (1) și art. 335[1] alin. (1), poate fi liberată de răspundere penală şi trasă la răspundere contravenţională în cazurile în care şi-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracţiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Reieșind din cele menționate supra, instanța concluzionează că în speță nu este aplicabil dispoziția art.55 din Codul penal, solicitată de apărare, or, reieșind din conținutul normei enunțate, rezultă că instanța de judecată poate dispune liberarea de răspundere penală cu atragere la răspundere contravenţională, în caz că va considera necesar, adică această prevedere poartă un caracter facultativ și nu unul imperativ.

Realizînd o sinteză a prevederilor normei de drept mai sus citate, instanța de judecată notează că liberarea de răspundere penală în temeiul art. 55 din Codul penal nu exclude caracterul infracțional al faptei comise de inculpat, aceasta urmînd a fi considerată infracțiune, însă, instanța de judecată în condițiile limitativ prevăzute de lege pentru unele categorii de infracțiuni de o gravitate redusă, dispune înlocuirea răspunderii penale cu o altă formă de răspundere juridică, materializată prin aplicarea unor sancțiuni contravenționale.

Drept temei pentru aplicarea acestei modalități de înlocuire a răspunderii penale poate servi doar prezența cumulativă a următoarelor condiții: a) comiterea pentru prima oară a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave; b) recunoașterea vinei; c) constatarea faptului că persoana poate fi corectată fără a fi supusă răspunderii penale.

La caz, deși infracțiunea comisă de **Arama Grigore** este una mai puțin gravă, inculpatul fiind la prima abatere de ordin penal, caracterul faptei comise, relațiile sociale împotriva cărora fapta este îndreptată, pericolul sporit al infracțiunii comise - sunt împrejurări de fapt prin efectul cărora, instanța ajunge la concluzia că persoana nu poate fi corectată fără a fi supusă răspunderii penale, iar scopul general și special al pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Aşadar, din interpretarea coroborată a probelor, se specifică că modalitatea de executare aleasă şi cuantumul pedepsei aplicate inculpatului în mărime minimă, pentru infracţiunea incriminată, este în acord cu principiul proporţionalităţii avându-se în vedere fapta comisă şi urmările produse.

La fel avocatul a solicitat aplicarea art. 50 CP, față de inculpat însă această normă indică doar care sunt persoanele pasibile de răspundere penală a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

<u>Chestiunea privind măsura preventivă:</u>

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Instanța examinînd cauza penală a constatat că prin ordonanța din 17 iulie 2024 în privința lui **Arama Grigore** a fost aplicată măsura procesuală de constrîngere – prezentarea la organul de urmărire penală sau la instanță /f.d.29, 30/.

Prin ordonanța din 31.07.2024, în privința lui **Arama Grigore** a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile/f.d.63-64, 65/, care a încetat de drept.

Chestiunea privind cheltuielile judiciare:

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Arama Grigore** a sumei de 160,00 (una sută șasezeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 628 din 12.01.2024 /f.d.17-22/.

Chestiunea privind corpurile delicte:

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 24.01.2024, f.d.27, a fost recunoscut în calitate de corp delict : cartea de identitate a României cu seria și numărul *****, valabilitatea ***** – *****, eliberată pe numele ”Arama Grigore”, care după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-243/2024**.

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 8, art. 10, art. 80 [1] Cod penal, art. 364[1], art. 162, art. 227-229, 384-385 din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Arama Grigore** de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, (*în redacția Legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024*), cu aplicarea art. 10 alin. (1) din Codul penal și art. 80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Arama Grigore este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă aplicată în privința lui **Arama Grigore** - obligarea de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 de zile, a încetat de drept.

Se încasează de la **Arama Grigore** în contul statului suma de 160,00 (una sută șasezeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 628 din 12 ianuarie 2024.

Corpul delict – cartea de identitate a României cu seria și numărul *****, valabilitatea ***** – *****, eliberată pe numele ”Arama Grigore”, după intrarea sentinței în vigoare a-l **păstra la materialele dosarului penal nr. 1-243/2024**.

Sentinţa cu drept de atac în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: